H O T Ă R Â R E
În numele Legii

în cauza contravențională

privindu-l pe

Valeriu *****

(art. 312 alin. (2) Cod Contravențional)

(Dosarul nr. 5r-7590/2025

4-25179794-12-5r-29122025)

Contestația admisă parțial și obligarea agentului constatator la întreprinderea acțiunilor suplimentare în vederea cercetării sub toate aspectele, complet și obiectiv a circumstanțelor cauzei.

13 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în componența:

Ion Cupcea, *Președinte de ședință,*
Alina Burlacu, *grefier,*

Examinând în ședința de judecată publică, în limba română, contestația cet. Valeriu ***, IDNP *****, dom. mun. Chișinău, ***** nr. *****, împotriva Deciziei CNA din 16 decembrie 2025, privind încetarea procedurii contravenționale de neîncepere a procesului contravențional, în baza art. 312 alin. (2) Cod contravențional,**

Cu participarea:
Valeriu *****, *contestatar*
Violeta Maxim*, agent constatator*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE

1. La data de 17 decembrie 2025, Valeriu ***** a depus o contestație împotriva Deciziei CNA din 16 decembrie 2025, de încetare a procedurii contravenționale și de neîncepere a procesului contravențional în baza art. 312 alin. (2) Cod contravențional. În motivarea contestației, Valeriu ***** a indicat că agentul constatator a examinat doar răspunsul formal al Primăriei mun. Chișinău, care este o compilație de afirmații la întrebări din diferite perioade, expuse haotic. Indică asupra faptului că atât el cât și INST au constatat că există o construcție capitală din beton armat, de aproximativ 25 de metri, care iese în afara terenului oferit pentru construcție, care de fapt și face obiectul sesizării Primăriei, INST, și respectiv la acest moment CNA. Consideră că ține de competența agentului constatator să se deplaseze la fața locului, să verifice dacă într-adevăr ceea ce declară Primăria, coincide cu realitatea, deoarece există suspiciuni rezonabile că, construcția din beton armat, care este vizibil înafara proiectului de construcție, nu a fost aprobată legal de nici o instituție, în special Consiliul Municipal. Mai comunică că, agentul constatator era obligat să solicite expertiza oficială a INST, care a declarat că a constat existența unei construcții de beton pe terenul municipal, ocupând aproximativ 25 de metri. Lipsa opiniei INST, o consideră o probă în examinarea superficială de către CNA a plângerii, aceștia limitându-se la poziția expusă prin scrisoare de către Primărie, care ar prezenta CNA-ului autorizația de construcție, în confirmarea celor indicate de Primărie. Mai mult, comunică, că dat fiind faptul că el a fost cel care a sesizat CNA-ul, nu a fost citat de către agentul constatator pentru a explica detaliile care îi sunt cunoscute, ceea ce reprezintă încălcări ale prevederilor Codului contravențional. Respectiv, consideră că inacțiunile Primăriei referitor la sesizarea acestuia, se încadrează în art. 312 al Codului Contravențional, iar agentul constatator nu a întreprins măsurile pentru examinarea obiectivă și multilaterală a plângerii subsemnatului pe ca, emițând o decizie, care

este obiectul contestației date. Contestația a fost distribuită subsemnatului 29 decembrie 2025.

2. *Valeriu* ***** în ședința de judecată a susținut pe deplin contestația depusă, solicitând anularea Deciziei CNA de a refuza atragerea la răspundere contravențională a făptașilor, conform plângerii depuse de acesta, ca fiind ilegală și neîntemeiată; Obligarea agentului constatator din cadrul CNA să examineze plângerea acestuia în mod legal, obiectiv și multilateral; Constatarea ilegalităților comise de agentul constatator prin Decizia supusă contestației, pentru a putea fi atras la răspundere disciplinară, precum și obligarea CNA să achite costurile de judecată a dlui Valeriu ***** (taxa de timbru).

3. Agentul constatator, Violeta Maxim în ședința de judecată a solicitat instanței să fie respinsă contestația și a motivat că dl Valeriu ***** nu a contestat răspunsul în ordinea contenciosului administrativ. La fel, consideră că agentul constatator întemeiat a acționat în Decizia sa, dat fiind faptul că răspunsul Primăriei, a fost destul de clar, în ce privește situația ocupării terenului proprietate municipală și CNA nu are atribuții în ceea ce privește obligarea sau neobligarea factorilor de decizie din cadrul Primăriei, cu privire la atragere la careva răspundere contravențională, prin faptul după cum invocă petiționarul că ar tergiversa examinarea sesizării depuse de acesta. Cu privire la solicitările adiacente stipulate în contestație, solicită ca acestea să fie respinse ca neîntemeiate.

MOTIVAREA INSTANȚEI

Analizând contestația depusă, precum și argumentele participanților la proces, instanța va dispune admiterea parțială a contestației, din considerentele infra.

4. Potrivit art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8). Astfel, instanța de judecată stabilește că contestația depusă de 17 decembrie 2025 este considerată depusă în termen de 15 zile de la data recepționării Deciziei CNA din 16 decembrie 2025, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional sunt respectate.

5. Examinând materialele dosarului în raport cu alegațiile participanților la proces, precum și cele raportate în contestație (para. 1), instanța denotă că la 21 noiembrie 2024, Valeriu ***** sa adresat CNA-ului cu o plângere prin care indică asupra faptului că la 05

iunie 2025, a transmis în adresa Primăriei mun. Chișinău, o sesizare privind abaterea de la proiect de construcție a companiei TopHomeConstruct, prin ocuparea ilegală a spațiului municipal pe adresa Zimbrului 10. Deși a trecut un termen de 5 luni și 4 luni de la sesizarea INST, până la această etapă Primăria mun. Chișinău nu l-a informat pe cetățean despre inițierea procesului contravențional, fapt asupra căruia dl. Valeriu *****, consideră că prin aceste inacțiuni, responsabilii din Primărie încalcă prevederile art. Codului contravențional și solicită să fie atrași la răspundere.

6. În contrapondere, în Decizia CNA a agentului constatator, Artiom Migalaș din 16 decembrie 2025, se indică asupra inexistenței faptei contravenționale în responsabilitatea angajaților Primăriei, dat fiind faptul că, potrivit răspunsurilor în perioada anilor 2024-2025, Valeriu ***** a fost informat prin mai multe scrisori, inclusiv răspunsul Preturii sect. Râșcani nr. 3-05/1-3661 din 10 decembrie 2025, în care au fost prezentate toate informațiile relevante la demersurile depuse, suplimentar informații care includ și subiectul terenului municipal, care au fost comunicate prin scrisoarea nr. 2-03/1-1290 din 20 iunie 2025.

7. În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, care prevedere că „*Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei […]*”, instanța constată că agentul constatator nu a respectat această obligație. Agentul constatator are obligația să investigheze obiectiv circumstanțele faptei înainte de a emite o decizie pe marginea unei plângeri. Din materialele dosarului rezultă că agentul s-a limitat la solicitarea și examinarea răspunsului formal al Primăriei municipiului Chișinău, fără a audia petiționarul, fără a verifica situația la fața locului și fără a solicita opinia sau expertiza INST, deși existau suspiciuni rezonabile privind existența unei construcții din beton armat amplasate pe teren municipal. Or, constatarea faptei contravenționale presupune o activitate efectivă de colectare și administrare a probelor, iar lipsa acestor demersuri demonstrează o examinare superficială a plângerii. Instanța are în vedere și principiile dezvoltate în jurisprudența Curtea Europeană a Drepturilor Omului, inclusiv în cauza Ruiz Torija împotriva Spaniei, potrivit cărora hotărârile trebuie să reflecte examinarea reală a problemelor invocate, chiar dacă nu este necesar un răspuns detaliat la fiecare argument.

8. Instanța reține că, potrivit art. 374 alin. (2), (3) din Codul contravențional, prevede că procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. În conformitate cu art.381 alin. (1), (2), (4) din Codul contravențional, orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile şi interesele sale legitime. Orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță

independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod. Autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

9. Cu referire la constatarea ilegalităților comise de agentul constatator, pentru a putea fi atras la răspundere disciplinară, instanța indică că nu este responsabilă de atragerea la răspundere disciplinară a agentului constatator deoarece rolul său, în cadrul procedurii de contestare reglementate de Codul contravențional, este unul strict jurisdicțional și limitat la controlul legalității și temeiniciei actului contestat, nu la exercitarea atribuțiilor de supraveghere administrativ-disciplinară asupra funcționarilor publici. Judecătorul verifică dacă decizia emisă respectă normele procesuale și dacă examinarea cauzei a fost efectuată în conformitate cu cerințele legii, însă nu poate substitui agentul constatator în exercitarea competențelor sale legale și nici nu poate declanșa sau aplica sancțiuni disciplinare.

10. În context, atragerea la răspundere disciplinară a unui agent constatator ține de raporturile de serviciu ale acestuia și de regimul juridic aplicabil funcționarilor din cadrul instituției din care face parte, în speță CNA. O eventuală abatere disciplinară se examinează în cadrul unei proceduri interne, declanșate de conducerea instituției sau de organul competent potrivit legislației privind funcția publică ori statutul special al angajaților CNA. Instanța de judecată nu este organ ierarhic superior agentului și nu exercită autoritate administrativă asupra acestuia, ci doar controlează actele emise de el sub aspectul legalității. În cadrul examinării unei contestații contravenționale, instanța poate anula decizia, o poate modifica sau poate dispune remiterea cauzei spre reexaminare, însă nu poate transforma procedura jurisdicțională într-o anchetă disciplinară. Chiar dacă constată că agentul nu a administrat complet probele sau nu a respectat obligația de examinare obiectivă și multilaterală prevăzută de art. 440 Cod contravențional, această constatare produce efecte doar asupra valabilității deciziei contestate, nu asupra statutului disciplinar al funcționarului. De aceea, în situația în care instanța stabilește că examinarea plângerii a fost realizată superficial sau incomplet, soluția legală este anularea deciziei și remiterea cauzei pentru reexaminare, cu indicarea obligației de a administra probele necesare, de a audia petiționarul, de a verifica situația de fapt inclusiv la fața locului și alte acțiuni relevante. Eventuala răspundere disciplinară a agentului poate fi analizată doar de autoritatea competentă din cadrul instituției, în temeiul normelor ce reglementează disciplina de serviciu, iar nu de instanța învestită cu soluționarea contestației contravenționale.

11. În ceea ce privește solicitarea contestatarului privind obligarea CNA la achitarea taxei de timbru, instanța a reținut că o asemenea cerere nu poate fi admisă în cadrul procedurii contravenționale examinate. Taxa de timbru reprezintă o obligație legală a persoanei care

sesizează instanța, fiind datorată pentru examinarea contestației, indiferent de soluția pronunțată. Ea nu este condiționată de comportamentul procesual al autorității și nu are natura unei sancțiuni aplicabile acesteia.

12. Subsecvent, obligarea unei autorități publice la suportarea taxei de timbru ar presupune existența unui temei legal expres și constatarea unei culpe procesuale clare, stabilite printr-o soluție definitivă asupra fondului cauzei. În speță, instanța nu a constatat vinovăția CNA și nici existența unei fapte contravenționale, ci doar faptul că examinarea plângerii nu a fost realizată în mod complet și obiectiv, motiv pentru care a dispus remiterea cauzei spre reexaminare. Prin urmare, nu s-a stabilit o situație juridică în care CNA să fie parte căzută definitiv în pretenții. În plus, cadrul procedural contravențional nu prevede în mod expres obligarea autorității emitente a deciziei contestate la restituirea sau achitarea taxei de timbru în cazul admiterii parțiale a contestației și trimiterii cauzei la reexaminare. În absența unui temei legal clar, instanța nu poate dispune suportarea taxei de timbru de către CNA, deoarece ar depăși limitele competenței sale stabilite de lege. Astfel, respingerea capătului de cerere privind obligarea CNA la achitarea taxei de timbru este determinată de caracterul obligatoriu al acestei taxe pentru persoana care se adresează instanței, de lipsa constatării unei vinovății definitive a autorității și de inexistența unui temei normativ care să permită transferarea acestei obligații asupra CNA în circumstanțele date.

13. Urmare a celor relatate mai sus (para. 5-8), instanța nu afirmă necesitatea atragerii la răspundere contravențională, ci punctează necesitatea ca agentul constatator să facă o cercetare completă a alegațiilor aduse de către petent și să administreze probele necesare astfel încât să își poată motiva decizia fie de tragere la răspundere contravențională, fie de refuz în tragerea la răspundere contravențională, or agentul constatator, în cadrul procesului contravențional, urmează să se conformeze prevederilor art.381 alin.(4) din Codul contravențional și să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei […].

14. Urmare a analizei circumstanțelor de fapt și de drept, instanța relevă că, scopul motivării hotărârii judecătorești este de a demonstra părților că au fost ascultate, contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. Cu toate acestea, întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, pct. 29). Instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos*, pct. 61), dar din hotărâre trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (a se vedea *Boldea împotriva României*, pct. 30)

15. Din motivele de mai sus, în conformitate cu prevederile articolelor 394-395, 400, 448, 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite parțial contestația depusă de către Valeriu *****.

Se obligă Centrul Național Anticorupție să examineze plângerea dlui Valeriu ***** din data de 21 noiembrie 2025, privind atragerea la răspundere contravențională în baza art. 312 din Codul contravențional.

Se informează agentul constatator că la examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, acesta are obligația de a se conforma prevederilor art. 381 și art.447[1] din Codul contravențional.

În rest, contestația se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

PREȘEDINTELE ȘEDINȚEI,
JUDECĂTOR **ION CUPCEA**